

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monumenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illustrandam,
Nunquam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

Epistola XI. Domino dulcissimo, & verè dilectissimo David magnifico, atque
à Deo coronato Regi. Flaccus Veteranus Miles Perpetuam salutem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

Idcirco supplici voto deprecor, vt liceat nostræ paruitatis chartulam, ad vestræ auctoritatis præsentiam sæpius recurrere, ferentem quæ vel vestræ sapientiæ iocunda, vel nostræ paruitati necessaria esse arbitremur, & opportuna tēpori. Flaccus vester legatur in literis, qui quondam audiebatur in verbis.

EPISTOLA XI.

Domino dulcissimo, & verè dilectissimo
DAVID magnifico, atque à DEO
coronato Regi.

FLACCVS VETERANVS MILES PER-
petuam salutem.

LETISSIMA mihi literarum vestrarum chartula occurrit, febricitantem refocillans, dormientem resuscitans, imò & inertix morbo torpentem, antiquas studens reformare vires, & dulcem verificationis melodiam, inter horribiles armorum strepitus, & inter rancos tubarum sonitus admonuit miscere: quatenus truces animorum motus, aliqua musicæ suauitatis melodia mulcerentur: etsi vestræ mentis nobilissima stabilitas, in vniuersa eademq; soliditatis Archa secū perpetualiter permaneat, & in mediocritatis libramine incōcussa fortitudine vigeat, tamen vt puerorum sæuitia vestrorum, cuiuslibet carminis dulcedine mitigaretur, voluisti etiam, & hoc ipsum sapientissimo consilio præuidisti. Quia sæpe iratæ mentis asperitas, salubris consilij non inuenit affectum, sicut afflicta quoque mollicies animi enervare solet fortitudinem. Sed inter hæc morborum genera medio tramite prudens temperamentum consistit; inde tumentem furorem mitigans
hinc,

hinc, desidem animum erigens, & via regia, in pacis consilio cuncta componit. Quod, militantibus, virtutis genus maximè necessarium esse, in antiquis historiarum libris legimus: vt cuncta, sapiens temperantia, quæ agenda sint, regat, atque gubernet.

Nam tria videntur in hoste consideranda: Virtus, dolus, pax. Primò, an publica virtute vinci valeat aduersarius. Sin autem; ad fraudes, & ingenia, dolos, res referenda est. Et, si nec hoc proficit; tunc pacis consilio, inimicitarum odia esse delenda videntur. Tamen si immites animos aliquid Flacciana valeat fistula mulcere, omni sollicitudine esse reor, secundum oportunitatem temporis & personæ perficiendum. Ego verò Flaccus tuus interim vado perficere fideliter cum omni instantia, quod vestra dulcissima auctoritas mihi per MAGENFREDVM fidelem vestrum demandare voluit. Et sciat certissimè bonitas vestra, quod nullus, maius desiderium habet, sicut iustum est, vestri auxiliij supplementum implere.

Igitur amicus dicitur; quasi animi custos, id est, qui animum amici sui, cum omni sollicitudine fidei studet custodire integrum, quatenus nullatenus sacrum amicitiae ius alicubi violetur. Et hoc, rari sunt, qui intelligunt. Pænè vnusquisque secundum animi sui qualitatem, non alterius animi, qui amicus est huius, satisfactionē, amicitiam custodire quaerit. Et si hoc in amico, & coequali diligenter obseruari debet, vt inuiolata animi integritas pmaneat illius, quantò magis in domino, & in tali persona, quæ suos subditos, omni honore exaltare, & gubernare amat? Veterum itaque proverbialis fulget sententia; Amicus diu quaeritur, vix inuenitur, difficile seruatur. Et in sancta Scriptura: amico fideli nulla est comparatio. Nunc igitur; quam diu quaesiuimus inter martia tela, Martis stella subito effulsit,

E quam

Eccli. 6.

quam sol diutissimè tenuit, sed Nemeæ leonis terrore ligi, qui ob memoriam Herculeæ fortitudinis cælo inditus esse refertur; traditaq; est cancro per menses tres: dierum hæc multum dimissimus.

Quod verò sanctissima vestra benevolentia nos admonere curavit, Ægyptiacum puerum percunctari, de administrandis quibusdam supputationibus decem horarum, vel quadrantalis supputationis, omnino gratissimè accepti animus meus, ut liceat interrogare, à nobis ignorata, vel per vos corrigere errata. Nam inter familiares personas, & sacra charitatis nomina obseruari debet, ut in literis discurrentibus magis emendatio sonet, quàm reprehensio. Eo modo omnes, discere, intelligere, & ad veritatis viam peruenire valent. Equus quatuor habens pedes sæpe cadit: quanto magis homo unam habens linguam, per vices cadit in verbo. Nec me piget percunctari, audire, consentire veritatis rationi.

Nulla ætas, ut ait Comicus, sera debet esse ad discendam sapientiam. Quapropter quæro, & quærens diligenter audire cupio, quid sit immutandum in supputationibus decem horarum, & dimidia per singulos menses: quid contrarationem naturæ inueniatur in supputatione, quam chartula nostra vestra direxit auctoritati. Nisi fortè notaria manus verba, syllabas, vel literas immutasset, quod sæpe uenire solet, nõ solum latinis, sed etiam Ægyptiacis pueris, sicut in priore chartula nostra, de saltus diminutione, per vestram deuotissimam inquisitionem factum esse cognoui, & ita error scribentis quodammodo distanti deputabatur.

Sed obsecro, ut piissima bonitatis vestrae sapientia, meum magis emendare curet errorem, quàm scripta paruitatis meæ in manus mittere reprehendentium. Sunt enim qui sibi laudem quærunt ex alterius reprehensione: & hæc

est

est infirma laus, & non valde laudabilis. Melius est amicum emendare, quàm reprehendere: sapientem se ostentare, quàm mordaciter alterum notare. Nunquam scripsissem talia, si vestram bonitatem nostræ inscientiæ defensor, vel emendatorem esse, non crederem.

EPISTOLA XII.

Domino desiderabiliter venerabili, & venerabiliter desiderabili DAVID

REGI.

IN FIDE ET CHARITATE

Albinus salutem.

LITERIS vestræ nobilissimæ pietatis acceptis, in quibus vestram nobis valde amabilem sanitatem, & cuncto Christianitatis imperio pernecessariam prosperitatem cognoscens, totum cordis mei affectum in gratiarum actiones Christo clementissimo Regi effudi. In quibus, laudabilibus quoque vestræ sapientiæ apicibus, meam, ut soliti estis, seigniciem, per interrogationes prudentissimas sagaciter excitare velle inueni: imò per inquisitiones magis docere, quàm ignorata discere agnoui. quia sapienter interrogare, docere est; veluti in vestræ auctoritatis pagina scriptum reperimus, ubi post congruam sententiã veridico sermone exaratum perspeximus.

EPISTOLA XIII.

Eidem.

LITERATA mihi, & diu desiderata vestræ bonitatis literarũ facies subito effulsit, permulto tẽpore avidos videndi oculos, sanctissimi vestri nominis apices

E 2 refe-

CCCLXV
SII
omg. 1111
SIV
24